

Η υπακοή

[/ Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)



Περιστατικά από την ζωή φυλακισμένων Ρουμάνων Μαρτύρων και ομολογητών του 20ου αιώνας

Τους τελευταίους μήνες του έτους 1951 νόμιζα ότι ο Βαλέριος θα πέθαινε. Αδυνάτιζε συνεχώς, ήταν καταβεβλημένος, δεν μπορούσε πια να φάει. Ήταν διάφανος. Υπέφερε φοβερά και συνεχώς. Αλλά δεν ξέρω με ποίο θαύμα δέχτηκε ένα δέμα από την οικογένεια του, μέσα στο οποίο ήταν και 18 γραμμάρια στρεπτομυκίνης.

Είχε δεχτεί και κάτι ασπρόρουχα, ένα πουλόβερ και ένα σακκάκι, αλλά το σακκάκι ήταν μικρό, σαν παιδικό. Ο Βαλέριος μου είπε:

– Άρα γε με τι θυσίες μπόρεσαν οι πτωχές και μοναχές αδελφές μου να βρουν στρεπτομυκίνη; Αυτές δεν ξέρουν ότι δεν έχω πολύ καιρό να ζήσω. Η πορεία μου σταματάει εδώ.

Τίποτε δεν μπορεί να με σώσει τώρα, τουλάχιστον με τις εδώ συνθήκες. Δεν έχουμε κάποιο σημείο ότι το τέλος των θλίψεών μας και δεν νομίζω ότι εγώ θα μπορέσω πλέον να φτάσω εκεί.

Γι αυτό θα ήθελα να σώσουμε την ζωή ενός που έχει την πιθανότητα να ζήσει. Το κάνω αυτό με όλη την ψυχική μου ελευθερία και χωρίς λύπη. Σας παρακαλώ να διαλέξετε τον ασθενή που χρειάζεται τα 18 γραμμάρια στρεπτομυκίνης.

– Αυτό δεν γίνεται! Του απαντήσαμε κατηγορηματικά. Σε σένα στάλθηκαν και εσύ θα κάνεις αυτές τις ενέσεις. Είναι μια υποχρέωση, άσχετα από τα αποτελέσματα.

Ακολούθησαν πολλές ημέρες αντιφατικών συζητήσεων σ αυτό το θέμα. Τελικά, βλέποντας ότι δεν πορεύομαι μ αυτόν, του είπα:

– Θα κάνεις υπακοή! Είπες την σκέψη σου, αλλά δεν έχεις την ελευθερία ν αποφασίσεις εκτός από εμάς. Στο όνομα του Θεού, της οικογένειάς σου και δια λόγους υπακοής σ έμᾱς, θα κάνεις την ένεσι στρεπτομυκίνης!

Και την έκανε. Σύντομα αυτός συνήλθε καλούτσικα. Χαιρόμασταν όλοι γύρω του. Είχε αρχίσει να συνθέτει μερικά ποιήματα-διαθήκη, διότι ήθελε να ξέρουν οι νέοι τα γενόμενα στις φυλακές αυτού του αιώνα. Μπόρεσε, λοιπόν, να συνεχίζει τους στίχους του.

Πηγή: http://anavaseis.blogspot.gr/2013/09/blog-post_9054.html